

Виходить 15 кожного місяця

Ч. 2

Лютий 1949

№ 2

February 1949

MOLODE ZYTTIA / YOUNG LIFE

Issue II

The Monthly Magazine
for Ukrainian Boy and Girl Scouts

Молоде Життя

Журнал Пластового Юнацтва

ДО ПЛАСТОВОГО БРАТЕРСТВА

Стаття бл. п. Генерала Всеволода Петрова

Наш Пласт на другій скитальщині розростається більше, ніж на першій, він набуває дедалі більшого й більшого значення в нашому житті. Уже відбулося чимало зустрічей наших пластунів із скавтами інших народів і, може пощастить, пронеси наш прапор на чергове Джемборі.

Хто був на першій міжнародній зустрічі в Ангсбургу мабуть ще не забув, як я привітав повновладний скавського братерства. «Сиве волосся часто має правду» — почав я, а закінчив: «Наш Український Народ був завжди свободолюбним, з великим розумінням вселюдської правди, тому й нашому Пластові належить місце у всесвітньому скавтингу, як і нашому народові в колі вільних народів».

На цій зустрічі багато більше було чути, ніж українців, а тому годі було більше говорити. Тепер я хочу мої твердження обґрунтувати, подати вам, молоді брати, ці думки ширше. Можете прочитати, подумати, обміркувати на гутірках і це буде вам корисним наділом у ваших ділах.

«Сиве волосся часто має правду». Це не мої слова; я висловив тільки думку, що створює віками, коли не було писаних теорій, коли знання набувалися не з книжок, а з життєвого досвіду, з самого життя.

Пригадайте тільки як на «великих радах» коло «великого вогню» замовкало все плем'я, коли почав говорити той, кому «голова снігом укрита», як «тім'я вічних гір, де живе Великий Дух», бо «літа полювань з таких уст промовляють».

Скажуть, що тепер багато людей, яких можна визначити: «мало прожито» — багато пережито, але наші сиві українські голови мають «багато прожитого» — головне вже зроблено й усвідомлено такі помилки, що наші молоді роблять чи можуть зробити.

Коли ми пристанемо на те, що досвід не має значення, то цим відкинемо весь Пластовий Улад, де тільки досвід, роки служби і уміння дають право, і визнаємо, що його дає сама приналежність до певної групи, а визнання цієї приналежності замінює досвід, знання й сам розум.

Отже, запитамо себе, чи ж вірна стара мудрість: «Сиве волосся часто має правду».

Ви знаєте, як народився Скавтинг, а ми, старі, стояли біля його колиски, бачили, як він ріс, як змінявся і як став у нас Пластом.

Так, Скавтинг народився під Мефінгом, коли Британська імперія силою утримувала те, що вважала за кінце потрібне для свого існування. Він народився, коли зрозуміли, що без гарту в природі, без її знання не дорівнялися дітям з берегів Темзи, з Чорного краю, дітям машин та великих міст до дітей природи, що борються своєю країну. Однак, скавтинг народився не для самої утилітарно-військової цілі; він пішов шляхом, що ми визначимо так: «З життям поборює, як з трудами в полі, мину обережно зрадливий яри». Почав виробляти характер не тільки у британського народу чи громадянства. Він зробився всесвітнім рухом, навчаючи молодь бути другим і знавцем природи, другом інших скавтів, папувати, але не насильям лише вищійою духа, вищійою набутим властивостям, збавувати, не підступом, ошукаванством, але чином, відкритою грою.

Скавтову ідею західні вітри принесли і до наших синів Карпат тоді, коли скавтинг з'єднався у Всесвітній рух, коли ширшили думки про скавтове братерство, але лише між скавтами державних народів, що не стосувалося нас. Саме тоді, коли скавтинг проявився думкою Томсона Сегона про «славлення духа природи велико-

го Маніту», народився наш Український Пласт.

Над його коліскою блимали перші блискавки великої, страшною боротьби, боротьби ідей і матерії — саме тоді в крові та пожежах на Балканах настав рік Вожий 1912.

У відблисках кривавих пожеж скадали перші обтігніці наші пластуни не в чужих оселях, не для завоювання — лише щоб «з життям так поборитися, як з вітром у полі, минути обережно зрадливий яри» та тим домогтися, «щоб зір свій від праці при згинутій спині підняв часом вгору наш стомлений люд».

З цими обтігніцями пішли наші пластуни в життя, що кипіло збройним змаганням, боротьбою ідей та стихійних соціальних сил.

Роки 1914—20 і далі аж до ліхольоти 1939 р., що настало у всьому світі, а особливо для нашого «стомленого люду» — це безперервна боротьба проти зла за ідеали, що їх виголосив всесвітній скавтинг: «Іх вогном, працю за волю й свободу!»

Чи лишилися тоді наші пластуни вірні своїй пісні: «Не зломимо своїх присяг, несемо гордо рідний стяг за правду, волю й свободу!» Лишилися, і цим лишилися вірні ідеям всесвітнього скавтингу. Тому то, не зважаючи на хибні принципи державних націй, нас визнано й прийнято до Світового Скавського Братерства.

Там ви, юні й мішні, Ви ті, кого вже нема, або кому не вкриває паморозь голови, репрезентували народ, якого «нема», народ-Прометей, наш народ.

Пригадуйте, як гордо мав наш єдиний прапор, як ми почували себе хоч на хвилину «у народів вільних колі», хоч на «нашій, не своїй землі» шаліла неволя, як ми вільними голосами протестували проти кривди, заподіяної нашому народові. Я не пам'ятаю і щасливий, що жив не дарма!

Надішло ліхольоти матеріалізму і гітлеризму, коли аргументом став ніж і насилья, ліхольоти користання з шляхетних гасел для одбурювання мас в інтересах чи то груп, чи клас, чи партій.

До скавтингу почало напливати щось гучне, невластиве йому.

Надішло ліхольоти, ламали, гвалтували ідеї. Але не всюди, ні! Паліяца «святого Якова», що її на Джемборі перед смертю дав скавтам Бейден Пауел, не завела тих, хто її узяв. Світовий скавтинг утримує свої прапори і вони те мають над нещасною землею, де далеко не все це в порядку, де не досягнуто ще ідеалів «Правди, волі і свободи».

Теж український народ не схилив голови перед ніякою диктатурою. Під прапорами свободи залишилися українська молоді і в ці роки великого ліхольоти.

І тому старий Ваш друг — гайдамака, до того колишній з 3-перед кільканадцяти років член Команди СУПЕ, що разом із пластунами ділив радість і горе, мав право сказати Вам — пластунам, дітям «вольної волі»:

«Наш — український народ був завжди свободолюбний, тому нашому Пластові належить місце у всесвітньому скавському рухові, як і нашому народові у «Народів вільних колі».

Майте бо правду сиве волосся!

«Новачків вогник» / із табору новачків у Миттенвальді

„ПЛАСТОВИЙ БІЙ”

6. СІЧНЯ 1949

У святвечір Різдва Христового майже до кожної української родини в Німеччині заходили пластуни. Вітаючи приплив із сьвітими, передавали вони всім перше число «Життя» — Журналу Української Родини Закарпаття.

Нестерпаче чекали ми на пластуни і з відомлення із своєрідного «бою», змату відбуту в різних оередках українських скітальців.

Вже кілька днів після Різдва знали ми, що наш журнал громадянство прийняло надсподівано прихильно. Так же само прийняли наш заклик Пластові Оередки. Тамбур, Лайм, Валройт — що до Святвечора вимагали більше примірників журналу, ніж ми їм вислали. Але ж знавали

ПЕРЕМОЖЦЯ В БОЮ 6. СІЧНЯ 1949

добув Оередок Ігнашенз, біля Кобленцу у Французькій смузі Німеччини. На Маланку дня 13. січня пошта принесла нам такого листа:

Ігнашенз, 10. січня 49.

... Не зважаючи на те, що до сьогодні ми не одержали журналу «Життя», нахз Головної Пластової Старшини з дня 22. 12. 48 ми виконали. Пластовий Бій 6. 1. 49 почали ми о год. 18-й і ми пройшов у нашому Оередку з великим успіхом.

На двісті родин, що живуть у нашому таборі, ми приєднали 166 передплатників журналу «Життя». Всіх двісті не могли ми приєднати тільки тому, що саме на Святвечір французька влада перенесла частину українців до новоорганізованого табору в Врелсгаймі. Від 166 передплатників збрали ми 407.— ДМ (чотиристі сім німецьких марок). Як ми місяці п'ять передували — найкраще зорієнтуєтєся із збіркових лист, що їх долучуємо. Просимо дуже вислати «Життя» для поданих нами передплатників. Але, щоб Видавництво не мало зайвих витрат на збірковий журнал для окремих передплатників, пропонуємо Вам свої послуги: кожного місяця можемо доручити журнал передплатникам самі на місці.

Т. Ватрічак В. Білашевський

Жалімо, Шановні Читачі, що не можемо кожному з Вас показати, як добуємо, з усім потрібним даванням, виключено описок так наших перших 166 передплатників — справжніх їх однокласників першої плавної кім першого числа «Життя», бо ж воно дійшло до них тільки вже після 15. січня і т. р. Інші пластові оередки (Ерланген, Шортен, Ашаффенбург, Регенсбург, Верхтсгаден, Вад-Кройнах, Ффюркірхен, Браншлаг, Шуденгаузен, Гамбург-Вентторф, Фрайбург) не залишили послуду, але... приклад Ігнашенз буде для всіх же прекрасним зразком і дорочковом.

(З «ЖИТТЯ» ч. 2.)

Вам, Друзі-Пластуни, подасмо оце звітвання Пластового Видавництва, Вам, які брали активну участь у цьому своєрідному змату.

З довірених наказів ГПС, що започатковував цілу акцію, хочемо же навести тут одну з основних думок:

... вдержання Пластового Видавництва, а зокрема дальше видавання журналу пластового юнацтва «Молоде Життя» залежить від того, чи ми зуміємо нашіми виданнями зацікавити якнайширші круги українського громадянства... Від того, як ми зуміємо поставити журнал «Життя», залежить дальша доля журналу пластового юнацтва «Молоде Життя»...

Ваша жертвенна допомога дала нам перші успіхи. Ми не в силі відмітити заслуг кожного з Вас і Ваших з'єднань і назвати кожного чи кожне зокрема. Хай почуття виконаного обов'язку і доброго діла буде найкращою надгородою за Ваш труд. Але:

«Солом'яного воїно» для вдержання журналу мало. Перед нами ще місяці важкої напруженої праці, щоб журнал адержати, підбудувати й розбудувати і зметом і

зверхнім виглядом так, щоб ми могли справді ним гордитися.

Це можливо тільки спільним зусиллям нас усіх!

Передусім треба забезпечити журнал матеріально. І тому:

Подайте друку — Станьте передплатниками — Приєднуйте нам прихильників — читачів!

Наш перший цілорічний передплатник — Іж. О. Тарнавський, Мюнхен, приєднав нам п'ятьох цілорічних передплатників (перший ряд), які зобов'язалися приєднати по п'ять нових цілорічних передплатників (другий ряд), що в свою чергу приєднають знову ж кожен ще по п'ять передплатників (третій ряд), які... і т. д., і т. д.

Творіть і Вітатий ланцюг!

Проголошуємо:

ЗМАГ А: котрий ланцюг однесе найкраще по наших п'ять рядів.

ЗМАГ В: Котрий ланцюг набиратиме найбільше звен — повних п'ятьох цілорічних передплатників — до кінця червня ч. р.

... й одну ЗАДАЧКУ — для наших Читачів і для нас: скільки ланцюгів будемо мати до кінця червня 1949 і скільки з них достатне по наших п'ять рядів.

(Передплатники, які вже виплатили цілорічну передплату, можуть бути ініціаторами ланцюга або ж теж можуть включитися до творених звен!)

До цих змагань ми закликаємо усіх пластунів і пластунків і не сумніваємося, що так, як і перший, виграємо теж усі чергові бої!

Г. П. С.

ВИЇЗДЖАЮЧИ ЗА КОРДОН НА НОВІ МІСЦЯ ПОСЕЛЕННЯ ПОДАВАЙТЕ ЗАВЖДИ ВАШУ НОВУ АДРЕСУ ГОЛОВНИЙ ПЛАСТОВИЙ СТАРШИНІ У МЮНХЕНІ І ВИСИЛКОВІЙ СТАНИЦІ В АВГСБУРГУ

ПОДІЯ ВЕРХОВНОГО ПЛАСТУНА

Одним складною своєю сердечну подією всім тим пластовим установам й окремим пластунам і пластункам з Німеччини, Австрії і Канади, що під час мого пірвічного побуту у шпиталі спішили мені з моральною а то й матеріальною поміччю. Водночас дякую щиро й тим, які надіслали свої побажання з нагоди Різдва Христового і Нового Року. Приймаю це як вислів довіри до моєї особи та вияв пластового побратимства, і з своєї сторони бажаю їм усім, як теж усім у пластовому товаристві у новому році сповнення спільних нам мрій і бажань.

Мюнхен, дня 31. січня 1949.

Сірий Лев

ПЛАСТОВА ТРАДИЦІЯ

Пластовий табір Тура Ремети

22 роки тому

Під проводом скм. Л. Вачинського ужгородські пластуни влаштували 1927 року пластовий табір в Турі Реметах.

Табір тривав 30 днів. Учасників було 87. Таборували серед гарної природи в лісі, під шатрами, побудованими на дерев'яних підставах.

Кухню вимувували пластуни з каміня і взагалі всі піонерські праці виконали пластуни.

В таборі відбувалась підготовка до пластових проб, давали вистави в сусідньому селі, завели радіо, пластуни відбули змагання за першество у пластових грах, ряд мандрівок на скелю Лява, на гору Магдуріно, на Полонину Рівну, на замок в Кам'яниці тощо. Крім того влаштували велику ватру для людности, видавали пластовий часопис «Таборит». Під час однієї з ватер відбулася присяга пластунів, 12 з-поміж них надано пластові призначення і т. ін. Працював теж гарно фотографічний гурток.

Табір відвідало багато гостей. Найдорожчими гостями були наші брати з Галичини. Кілька днів у таборі проживав брат скм. А. Фіголь, тепершній наш Голова ГПС, його сестра, скм. Віленький і Гуцулка.

Переходили вони кордон через Говерлю і своїми відвіданнями скрипили єдність пластунів Галицької і Карпатської України, яка, хоч і була в рязках ЧСР, але ж закарпатський Пласт організації й духово належав до Українського Пластового Уладу у Львові.

Удержання табору коштувало 5788 чеських корон. Ніяких допомог пластуни не мали. Все організували власними силами. До дому вернулися всі здорові.

За ужгородським «Пластуном» (ч. 2, за квітень 1928).

ВЖЕ ВІЙШЛО 2 ЧИСЛО «ЖИТТЯ» ЗА ЛЮТИЙ 1949

Кожна Пластунка і Кожен Пластун дають про те, щоб передплатниками «Життя» стали їх Ватки, Рідні і Знайомі!

Ціна багаторічного членства тільки — 1.— ДМ

ВЕЛИКИЙ ЧУДОДИЙ

Мати малого Томи важко захворіла. Пізно ввечері прийшов лікар, оглянув хвору і заявив, що потрібна негайна операція. Але операцію можна зробити лише вранці, при денному світлі, бо світло нафтової (газової) лампи було слабе. Тільки чи проживе хвора до ранку?

Малий Тома весь стривожений. Його дорога, люба мама може померти. Ні, це неможливо! Він мусить рятувати маму!

І Тома наводить рятунку. Не даром у нього гострий, спостережливий змисл. Він ще давніше помітив, що дзеркала змищують світло. Він кидається прожогом до недалекої залі і приносить звідти велике дзеркало, поруч нього під різкими кутами ставити менші дзеркала й тої пригнітася за руку недовірливого лікаря. Обличчя лікаря прояснюється: дзеркала збільшили силу світла так, що можна відважитися на операцію. Мати врятована!

Згодом Тома врятував життя своїй сестрі і сотням інших людей.

Тома часто бавився з своєю сестрою. Граючись, вони навчилися порозумітись за свистілкою: свистали букви азбукою Морзе — довгими й короткими свистами.

Одного дня поїхала сестра поїздом до близького міста й повинна була вернутися ввечері. Малий Тома виїхав на залізничну станцію і ждав повороту сестри. І от неждано прийшла страшна вістка: залізнична служба доповідала, що вода, після зливи в пораз, зривала невеличкий залізничний міст, а поїзд, уже виїхав з суцільної станції. Повідомити машиніста про небезпеку не було ніякої можливості. А в поїзді сотні людей, між ними й Томина сестричка!

Тома довго не думає. Він заявляє начальникові станції, що паровим гудком льокомотива може повідомити сестру про небезпеку. Хоч і з недовір'ям, але начальник погоджується. Тома під'їждить паровозом до самої ріки і ввесь час паровим гудком подає вістку про зрівняний міст. Коли з другого боку наближався загрозливий поїзд, сестра почула знайомі й довгі й короткі гудки. Почала прислухатися і зрозуміла страшну вістку. Зразу ж повідомила кондуктора, який своєчасно затримав поїзд. Життя сотень людей було врятоване!

Оці два події з життя малого Томи і були його величними його майбутнього великого життєвого шляху. Малий Тома, що змалку цікавився прикметами дзеркал й азбукою Морзе, згодом став відомою на весь світ людина. Тома Едісон — це ім'я й прізвище великого добродія людства, великого винахідника, що обдарував людство поверх тисяч винаходів. В 1947 році минуло сто літ з дня його народження (в Америці, в місті Мілан, 11 лютого 1847 р.).

Тома змалку тримався остоорно від своїх ровесників, а в школі погано вчився. Учителі й сусіди вважали його дурником. Тільки одна мати добре знала свого сина — вона знала, що він був кмітливим і всім цікавився. Після трьох місяців забрала вона Тома з

школи і сама його вчила й виховувала. Тома вже ніколи після того не ходив до школи, але сам читав багато різних, передусім технічних книжок, які дуже любив. З 13 року життя почав сам на себе заробляти. Це сталося тоді, коли він урятував поїзд із сотнями людей. Всі залізничники почали його, хоч мало, поважати і дозволили йому продавати в поїзді часописи.

Тома Альва Едісон

Заробіток був невеликий, але одного разу відкрив він у вантязній вагоні друкарську прасу, що не мала своєї власника. На цій прасі почав Тома друкувати власний часопис. Вістки він збирав від подорожніх і друкував їх у своїй газеті раніше від інших часописів. За зароблені гроші зважало купувати усілякі технічні й хімічні книжки. Незабаром у поштовій вагоні особового поїзду він влаштував собі власну хімічну лабораторію-робітню, в якій почав робити всілякі досліді. Так, на колесах поїзду, минув Тома 15 рік життя.

Одного дня в лабораторії Томи стався вибух і фосфорний вогонь загрозив пожежою. Розгніваний кондуктор викинув молодого «хеміка» разом з лабораторією і з друкарською прасою з вагону на рейки.

Тоді Тома забавив стати телеграфістом, але з телеграфною уряді просто висміяли й п'ятидмитиного хлопця. Все ж йому допоміг один випадок, вирішив його добре діло: майже з-під коліс швидкопоїзду він вихопив маленького хлопчика, що безтурботно бавився на залізничних рейках. Врятований хлопчик був сином начальника станції. З вдячності за врятування дитини начальник прийняв Тома за учня-практиканта при станційному телеграфі. Вже після чотирьох місяців молодий Едісон став знамени-

тим телеграфістом і міг знову заробляти на хліб. У 20-річчя життя переїхав він до Нью-Йорку, столиці Америки, як пресовий телеграфіст. Тут знову йому пощастило: новий телеграфний апарат, що показував біржовий курс для маклерів, згинував. Найкращі спеціалісти-знавці не змогли знайти причини пошкодження. Фабрика зривала втрату довіри до її нових розробляваних апаратів. І Едісон рятве добу славу фірми. Він відкриває одну зламану пружину, направляє її і апарат далі працює бездоганно. Врятована фірма йменує 22-річного телеграфіста діловим керівником підприємства і таким чином, Едісон стає фабрикантом телеграфних споруд та влаштувань. Він винаходить нові, кращі показники біржового курсу, будує телеграфні лінії і поширює підприємство численними філіями-відділами з сотнями працівників. Згодом переносить фабрику і свою лабораторію до затішного Меньо-Парку, де стає відомим на весь світ «великим чарівником» — винахідником багатьох різних апаратів.

Він винаходить дуже простий апарат, що запісє і відтворює людський голос, сьогоднішній грамофон. Коли висланник Едісона показав грамофон професором французької академії наук у Парижі, один розгніваний професор назвав висланника обманцем і червономовцем. Свій апарат Едісон поліпшив кругло сотнею патентів, а одна американська фірма вже давно випустила в світ мільярдну грамофонну плиту.

Поліпшив Едісон також і телефон, вможлививши розмови на найдалішій віддалі. Він, власне, винайшов т. зв. «безжичний» мікрофон, що міститься в телефонній трубі.

Однак, чи не найбільше діло Едісона — це винайдення електричної лампочки, про яку він думав ще змалку, з часу «вороби» й опецяції його матері при нафтовому світлі. Ішло про те, щоб знайти таку нитку, яку б електричний струм розжарював, але яка б не спалювалася занадто швидко. Після довгих місяців багатьох спроб, він досяг своєї мети: поникельована і дбайливо повутлана нитка з невивбухаючої стрільної бововни, замкнена в шклянній трунці без повітря, горіла аж 50 годин! Але й цим успіхом Едісон не задовольнився. Він постійно поліпшував свою лампочку, пробуючи нитки різних рослин. Випробував ще цісті тисячі різних ниток коштум 100 тисячі доларів.

Електрична жарівка була готова, але все ж сама електрика була тоді ще дуже дорога. Винахідливий ум невеликого чародія і тут досяг успіху: Едісон будує генератори електричного струму, які вводи́ла в рух парова машина, будує також ряд електричних інсталляцій і за три роки після винаходу жарівки урочкомлює в Нью-Йорку першу в світі електрівню. Звідти електричне світло й тепло переможно здобуло всю земну кулю й освітлює її мільйонами електричних ламп у містах і селах.

На свій земній кулі відомий також його винахід фотографічного кіноапарату, а згодом «кінофоноу» для одночасного фотографування образів і схоплення звуку. Отже, звукове кіно, яке так часто відвідуємо — це та-

Всі пластіві видання можна
набувати й замовляти
у Виспільковій Станції
Ангсбург, Сомме-Касерне І.
Українська Пластова Колонія
Кооперативи «Пласте»

Привітання з Амбергу

Ми — сидіти на валізах та білий або менш нетерпляче очікуючи транспорт — шлемо Вам — українським пластунам наш останній привіт з Європи. Але ж не журіться! Ми ще з'явимося! Незабаром почуєте про Лева та аргентинських пампасів, напишемо Вам і Славо, скільки крокодилів він зловив. Михайло й Ірина писатимуть, чи дуже злякались генеру, Нелю і Люба знову, як ім «господариться» в Канаді і наш багатонадійний золотокот Запорозже-Ромко (весь наліт ЦПК) напише певною, скільки золота видобує...

Всі симпатичні особи, сточивши одного ранку в безкомфортному «хвості» в Амбергу за сніданком, вирішили, що є куди більш потягати речі, як оці «черці». От хоч би і пластова ватра.

Задумали, зробили. В понеділок 18. жовтня м. р. в залі Імка зібрався наші пластунки і запрошені чужинські скавти. Посередині ватри і па ті розлягалися золоті листя пригадувало, що це вже остання в Ваварії наша осінь. Забули ми про всі турботи та веселіні скачками латвійців та естонців, слухаючи пісень польських скавтів, привдяляючись до виступів литовок, мадрів та інших. Окремі виступи ми переплітали українськими піснями. Але найбільше нам подобався шотландський танок, виведений — під гучні оплески присутніх — членами американських та канадських консулів.

І закінчувалося, як завжди, пісню «Ніч вже йде...» І як завжди, поплум'я ватри осяяло нам руки, сплетені дружбою.

Атенка із «Перших Скеж»

кож чудовий подарунок людям від великого народу.

За все своє 84-річне трудове життя великий народ із Менло-парку згодився в уряді 1338 патентів а своїми винаходами створив промисловість, яка сьогодні зарплатує 4 мільйони працівників та продуктує величезні вартості.

Томас Альва (друге ім'я) Едісон не був ні ученим фізиком, ні хеміком, ні тим більше математиком. Він не вчився в школах, заге дуже вперто здобував знання самотужки і працював, працював. Сотні винаходів Едісона — це не тільки твір бистроти його ума, це, передусім твір його величезної наполегливості. Свої геніальні винаходи він довершував шляхом, передусім, дослідів і численних спроб. (Щоб з'ясувати, напр., легкий і тривалий електричний збірник-аккумулятор, він провів 50 тисяч спроб). Врожденна бистрота ума, спостережливість, працьовитість, а-при тому доброта серця — ці прикмети з самого малку великого Тому від успіху до успіху в його праці для добра людей. І тому не дивно, що коли 18 жовтня 1931 року не стало в живих великого народу, то не тільки Америка, але і весь світ віддав йому свою шану. Сьогодні його ім'я — безсмертне. Одночасно воно стало ніби символом технічного розвитку і поступу світу.

*

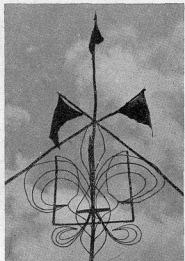
Пояснення слів: біржа — місце, де підписують торговельні умови, устий-

Від Головної Пластової Старшини

В справі п.п. відзнак і Присяги

До Головної Пластової Старшини доходить відомість, що в деяких країнах українські пластунки з різних причин за- та видобує...

Пластун з лозини тріzub із п.п. лійською над брамою до табору в Ег

Фото: Г. Томків

Wicker-Work showing the Trident and the Scout Lily. Camp Egg — Entrance-Gate.

мінюють українські пластунки відзнаки чужини скавтовими відзнаками.

Головна Пластова Старшина звертає увагу, що пластова лійка з тріzubом є законною ознакою приналежності до Союзу Українських Пластунів і самовільна заміна її на іншу є те саме, що зречення з членства в Українському Пласті. Якщо в якійсь країні виникне потреба — з огляду на місцеві обставини — завестися зміни чи доповнення цієї відзнаки, ГПСтаршина дасть відповідні розпорядження в розумінні з Кравчим Пластовими Проводами.

За відомостями ГПСтаршини трапляються теж випадки, що окремі пластунки складають пластову Присягу не за приписанням в Українському Пласті текстом. Буває також, що записаний вже в Українському Пластовому Уряді пластунки складають, іде раз пластову Присягу за текстом іншим, як той, що обов'язує в Українському Пласті.

Головна Пластова Старшина з'ясовує всім тим пластункам і пластунам, які в наслідок короткочасного свого пластування не засвоїли ще достатньо належного розуміння суті пластової Присяги, що:

пластову Присягу складає пластун тільки один раз і то тільки за текстом, обов'яз-

нують ціну товарів і вартість грошей чужих держав; біржовий курс — устінена бжуча ціна чужих грошей; маклер — торговельний посередник; реклама — різні способи заохочування товару.

З'їзд членів СУП

Черговий Звичайний Загальний З'їзд членів Союзу Українських Пластунів відбудеться під час латинських Великодніх свят у днях від 15. до 18. квітня б. р. Місце і підбрита програма будуть подані своєчасно до відомо Управленні до участі в З'їзді сеньйори і старші пластунки.

авком у його скавтовій організації. Випадки, коли пластунки поновлює свій скріплює свою пластову Присягу, докладно визначено теж у приписках його організації. За постановою XI. Міжнародної Скавтової Конференції 1947. р. українські пластунки на місцях свого нового поселення складають Присягу за формою, обов'язковою в Українському Пласті. Місцеві Національні Скавтові Організації можуть, наприклад, вимагати, щоб до тексту української пластової Присяги вставлено додаток про лояльність до країни замешкання, однак, такі доматання треба в кожному випадку згодувати ГПСтаршині і лійці з її дозволу тільки складати присягу за новим текстом, що вона устїнить.

В справі пластових публікацій

Головна Пластова Старшина пригадує всім пластункам і пластунам НАКАЗ ГПСтаршини з дня 7. 5. 1947. поміщений у «Пластових Вістях» ч. 1.447, черга 13. у видавничих справах.

Згідно з цим наказом кожна видавана пластова публікація (незалежно від способу її поміжкування: друк, літографія, цуклоусти і. т. і.) мусить бути своєчасно передана Краєвому Пластовому Проводові для одобрення.

Надосвід всієї праці, написані пластунками, змістом яких є історія або ідеологія Українського Пласту, мусять бути перед виданням передані Головній Пластовій Старшині до одобрення, — навіть коли б вони мали повинитися в якійсь не е л а с т о т и з виданнях.

Пригадуємо, що Головна Пластова Старшина підкреслює, що НАКАЗ з д. 5. 1947. обов'язує далі всі пластунки і пластунки мусять його піддержувати.

Виключення з Пласту

Колішній пластун-сеньйор Іван ВОРОБЕЦЬ-КАРПАТСЬКИЙ, член б. Куреня УПС, давніше в Оередку праті УПС Ашафенбург, потім у Віндсдорі (Канада), нар. 14. I. 1914 р., є правильно виключений з Українського Пластового Уряду з днем 14. II. 1948. р.

ПЛАСТУНИ-ФІЛАТЕЛІСТИ!

Пластова Філателістичне Бюро має на складі комплекти марок, виданих Головною Пластовою Старшиною з приводу 35-річчя Українського Пласту і Дзержборі 1947 у Франції, як також нововидані марки Української Національної Ради.

Комплекти цих марок можуть бути цінним придбанням для Вашої збірки чи й гарною декорацією для Пластової домівки.

Серія «Український Пласт» —

12 варіантів 1.75 ДМ.

Серія «Свято Весни» — 4 варіанти 0.75 ДМ.

Серія Української Національної Ради 2.05 ДМ.

(На портю треба додавати листову пошту марку).

Всі замовлення і зібрані старі поштові марки для ГПС просимо надіслати на адресу:

Українischer Pfadfinderbund

(für F. B.)

München, Dachauer Str. 9/II

Змандри́вок по рідному Краю

Бахчисарай - столиця кримських ханів

У нашій родині від батька до сина переходило оповідання про те, як один з наших прадідів потрапив до татарського полону, прожив більше як десять років у Бахчисарай, про те, як пощастило йому втекти з-під чужої волі, на лівий берег, в любов Україну, на Поділля до своїх.

Нераз вечорами, бувало, ми — діти — слухали батька, що розповідав нам прадідові пригоди. З напруженою увагою слухали, як затаївшись на шії аркан, як — мов отара — йшли бранці в далеку неволю, як не схотів прадід зрадити віру й Батьківщину — «побусурманив ради лакомства нещасного».

Розповідаючи, батько захоплювався й сам і забував про пізню пору і тільки голос мамин: «Моліться, діти, і спати» — вертав нас до дійсності.

У наших дитячих іграх неминуче фігурували й козаки, і татари, і бранці, і тяжка втеча з неволі...

✱

Минули дитячі роки. Юнацька пора принесла балато нового, але незабутні оповідання залишалися аскраві і свіжі, як і колись.

Я саме закінчив середню школу і відпочивав, нетерпляче чекаючи першої лекції в університеті, коли одного разу батько запропонував мені поїхати в справі до Севастополя. — «Ти зможеш також здійснити своє давнє бажання і побувати в Бахчисарай» — додав немов між інших батько. — «Крим, Бахчисарай, наша боротьба за рідний край» — блискавкою майнула мені в голові.

Нетерпляче чекаю на день від'їзду. Знаючий шлях до Києва, де треба було переїхати до іншого поїзду. Обираю

маршрут: Київ-Полтава-Дозова-Сева-стопіль.

Крізь вікно вагону дивлюся на розлогі поля Полтавщини. Станція — Кононівка. Навколо яви, оспівані Кононінськими. Гребінка, Дубні... Скільки спогадів! Усі ж ці місця пов'язані з нашими видатними людьми, з нашою славою, з нашою історією, такою величною, такою своєрідною.

Дедалі за Полтавою зникають гори, починається ширий степ, що йде аж до Сиваша — Гнилого моря. Пізньої ночі дістаємося до Криму.

На світанку поїзд підходить до станції Бахчисарай. Виходжу на під'їзд. Де ж місто? Коло двірця кілька будиноків, шосе, в далечі синіють гори. До мене звертається візник-татарин, пропонуючи відвести до міста. Добрий фактос — кошик з полотняним дахом над ним. З-заду прироблено сидіння для однієї людини. Це типовий кримський екіпаж, такий не схожий на загально-європейські. Ідемо, — перед нами й за нами хмара білої куряви. За яких 15-20 хвилин під'їжджаємо до блаженських воріт — арки, збудованої, як я довідався пізніше, перед відділинами Катерини II після «присоединенія» Криму р. 1783.

✱

Місто розташоване в межигір'ї; з двох боків його стискають мергелеві гори. Воно, мов звір у лігві, захищене між цими горами, що й не помітиш його здалеку.

Спинившись в «готелю» з невдоволеною претенсією на «європейськість», їду, бажучи швидше оглянути місто.

Вулички, покручені вузькі, сила невеличких крамниць, де продають виноград, персики, гранати та інші ово-

чі. Крамнички з чужими різніми кольорів, круглими татарськими шапками з вишитим золотом денцем. Не менше кав'ярень та своєрідні ресторани, що тут перед вами, на вулиці смажать шашлики (шматочки бараничого м'яса), готують чебуреки (шматочки подібне до наших вареників, але набагато більших). Пахне розтопленим бараничим салом, тхне димом. Вражає велика кількість мусульманських церков-мечетей: що тридцять-сорок кроків зриває перед вами мечет з прибудованим мінаретом замість дзвіниці. На молитву скликає не дзвін, а сам мулла або мuezзин — мусульманський священник, який кличе вірних з балкониці мінарету. Мінарети щонайбільш намонітніші: то високі, стрільчасті, кам'яні з півмісяцем на готівській бані, то простенькі дерев'яні з таким же однак півмісяцем.

Прямую на невеличку площу, переходжу містком через Чурюк-су, маленьку річку; і переді мною головний вхід до ханського палацу. Палац довгий, двоповерховий, зб'єднаний прибудовами і невеличкими коминами на даху. Не один раз він горів, не один раз його «реставрували» і дуже нездало. Стіни побілені вапном і де-не-де помальовано синьою фарбою, щоб надати будові «східного» вигляду. Це звичайно робота російських «реставраторів».

У середині палац майже порожній: усі меблі давно вивезено. Цікава велика зала суду. На другому поверсі її оточує коридор, зашитий дерев'яними стінами-решітками, крізь які хід невидимий суддям, міг спостерігати, як відбивається правосуддя. Гарний невеличкий палацовий садок набитий своєю субтропічною рослинністю: тут і вічно-зелені лаври та кипариси, що стрункістю нагадують наші тополі, тут і гранати, чимало різних квітів. У напівтемному вогкому підвалі стоїть «фонтан сліз» — сторчова мармурова плита з арабським орнаментом і низкою чашечок, в які по черзі падають краплі води. Цей фонтан збудований в пам'ять ханської бранки Марії Потоцької, що — за легендою — трагічно загинула.

З почуттям розчарування залишаю палац: усе вивезено, знищено, а ні то посповано «реставраторами».

Поруч з палацом величезний мечет, де поховані хани та їхні родини. Надгробки дуже прості, витесані з місцевого каменю у формі труни. У головах ханів стоять невеличкі кам'яні стовпчики, що закінчуються витисненими з

Теодосія на Кримі

Фото: Арх. БК.

Вже появилася третій зошит
єдиної в своєму роді і єдиної в
світі книжки

Лорда Бейдена Пауелла
«СКАВТІНГ ДЛЯ ХЛОПЦІВ»
в українському перекладі

Ціла книжка вийде шістьма
зошитами багато ілюстрована
(200 ілюстрацій)

Ціна окремого зошита 1.50 ДМ.

Висилайте гроші на адресу
Центральної Платової Каси

ЧАТИРДАГ

(Із Кримських сонетів)

Віжати шось. Прозорим флієтом
Заквіт'яніл хвилі дальних гір
укрили паїд, та шумить Салгір
і спить село з похилим мінаретом.

Черешні над камінним парашетом,
у білій курві зайждий двір,
а в небі, переймаючи простір,
піднісся Чатирдаг двійним наметом.

Везили перед ним падути горби:
На ржаві буки, на густі граби
наліг він похилимою німою;

і тільки вітер та ставний вівчар
обходять вдвох похилою ходою
богам висот поставлений вітар ...

Чатирдаг — гірський масив на Криму, похилих на двійний намет, коли до нього під'їздили з Сімферополя до Азутти. Салгір — найбільша річка на Криму; вливається до Сивашу.

каменю фесами, обвитими чалмами. Деякі надгробки просто дерев'яні, покриті дешперенським кравом. Коло кожного надгробка переклад арабсь-кого напису на ньому.

З усього, що залишилося від ханів, це місце їх останнього спочинку справляє чи не найкрасивіше враження. Ось надгробок хана Менлі-Гірей, що на прохання свого приятеля московського князя Івана III. напав у XV. в. на Київ, пограбував його, одіславши приятелю дарунком — святі сосуди із св. Софії.

Тут лежать усі ті, що колись руйнували Україну, що тисячами забирали українських бранців, залишаючи їх у себе у тяжкій неволі, або продаючи на базарах Козлова (сьогоднішня Еспа-торія), або Кафрі (сьогодні — Теодосія), як рабів. Тепер тут — тиша, спокій... Усе минуло, пішло безвісти, у небутті, не лишивши по собі слави, бо там, де пакувало насильство, знищення, роз-вій — там не лишається вона.

Власне кажучи, у Бахчисарі не має на що більше дивитися. Є це кілька мавзолей — споруд над похованнями. Вже тоді, коли ми там були, усе це руйнувалося, усе було в жалюгідному вигляді, як і сама столиця колись гір-ських ханів, за царату — «зашатаний го-род симферопольський доседа».

Проте саме місто було досить цікаве своїм своєрідним виглядом, вуличним життям, постатями татарок у широкому чорному одязі, у чадрах, що заги-нають обличчя, чоловіки у чорних круглих баранячих шапках із зо-лотим галуштаним колом посередині, викриками мул з височини мінаретів на молитву.

(Закінчуючи, треба ще сказати, що за наказом Советського уряду доне-дівши «Кримська Автономна Соці-алістична Советська Республіка» пере-стала існувати, а мешканці-татари «переселені» у «відповідні» кліматич-ні умови на Урал та Алтай. Що почала колись Катерина II., скінчили совети).

В. І.

Із пластового світу

XII. СВІТОВА КОНФЕРЕНЦІЯ СКАВТОК І СКАВТОК- ПРОВІДНИЦЬ

В диях 13. до 23. серпня м. р. відбу-лася в Куперстаун (США) XII. Світова Конференція Світової Асоціації Скав-ток і Провідниць. В цій конференції взяли участь скавтки 23 держав усіх

Зимна на Криму

частин світу. Господарями Конференції були США, Канада і Бразилія. Провід був у руках Леді Бейден Пауелл Начальної Світової Скавтки. Голови держав-господарів — президент Трумен, президент міністрів Мексикі і президент Бразилії Дутра надіслали свої привітання для Конференції, підкреслюючи в них важливість скавтського руху як засобу для закріплен-ня миру і досягнення міжнародного порозуміння.

Конференція відбулася у 22-літній існування Світової Асоціації Скавток. Вона, як заявила під час відкриття Леді Бейден Пауелл, не мала метою виносити якихсь спеціальних постанов чи вводити нові зміни у програму й методи виховання скавток. Завдан-ням Конференції було підняти до-свідом і досягненнями дівочого скав-тизму в окремих країнах та устійити плани на майбутнє.

В члені Асоціації прийнято скавток Греції, Італії і Філіппін. В члені-кан-дидати прийнято організацію скавток Мексико та Літтенштайну.

Українські пластуни та інші ДП-скавтки сподівалися, що під час Кон-ференції буде вирішена справа їх прийняття до Світової Асоціації Скав-ток. На жаль вирішено тільки, що

БУЛАВА КОМАНДАНТКИ ПЛАСТУНОК Реферат УСП-ок

подає до відомця:

Проби УПЮ у старо-пластунисті склали:

а) на ступні, розвідниці:

Бонігута Оксана, Дереш Володимир, Кислевська Володимир, Мерена Нелі, Мисевич Люба, Павликовська Віра, Па-лілій Ліда, Шарко Теренія, всі із «Першї Стежкі», П Курнів УСП-ок, Мюнхен, Пе-реджа Степанія, Самост. Турток УСП-ок, Фрайман, Хрещина Леся, «Лісові Машини», IV Курнів УСП-ок, Ерлянген.

б) ступні, вірники:

Антонович Ірина, Віктор Наталка, Мо-соро Дада — всі ті з «Першї Стежкі», П Курнів УСП-ок, Мюнхен, Заць Оксана, Сам. Турток «Вуриверси», Миттенвальд.

РІЗДЯВНЕ ДОБРЕ ДІЛО У ЧАСТИНАХ УПЮ-ок.

З нагоди Різдва, як і що року, пластуни мали сповнити «що доброго» для других. Цього року більшість пластунок шукали за нагодами добрих вчинків у своєму се-редовищі. І так:

21-гий Курнів УПЮ-ок ім. О. Коблянської у Берхтсгадені:

- 1) вислав пластунок із солодощами своїй товаришці, що перебувала у лікарні,
- 2) обдарував одну незможну родину святиним печивом,
- 3) зладодив святиний пакунок для українських воїнів,
- 4) вислав святині побажання українським пластунам, що виїхали у да-лекі закорські країни.

2-гий Курнів УПЮ-ок ім. Лесі Українки у Миттенвальді переслав перед Різдвам до СКС пакунок із тістечками для хворих ук-раїнців, що перебувають у лікарні на Шва-бію.

22-гий Курнів УПЮ-ок ім. Лесі Українки на Фраймані:

- 1) на Свєт-Вєчір відвідували хворих на Швабію та роздавали їм святині подарунки,
- 2) помагали приготувати спільний Свєт-Вєчір, що його улаштувало за студ-ентів на Фраймані,
- 3) молодші туртки ходили з вертепом на прикрашення місцевой трєско-чат, пер-ки,
- 4) ходили з колядою на ЦПЧЕ та на «Ку-рінний заробток»,
- 5) зробили святині порядки в кімнаті свого самітнього професора.

Значіть що добрі діла інших Курнів УПЮ-ок ще надійдуть.

Булава Командантки Пластунок складає ширю подяку всім Новонашим Гізідам, Юнацьким Курням, Комам Пластунок та всім Пластункам, які надіслали їй святині та новорічні побажання, свою найцір-шу подяку за пам'ять та побажання, «оди-ли» бажаючим служби Батьківщини та віри в її крану майбутність.

С К О Б !

Булава Командантки Пластунок

Бюро Асоціації вишло свого представ-ника в західні смуги Німеччини, щоб прослідити можливості координації скавтських ДП-з'єднань із рухом Скавток-провідниць.

На Конференції схвалено, що від-знакою скавток має бути листок кон-юшним золотой барви на синьому тлі.

Чергова XIII. Світова Конференція Скавток відбудеться в Англії в 1950 році.

Що пластун - то радист!

Саме сорок років тому Бі-ІІІ зорганізував перший пробний пластунів табір. Це був час, коли дозрівала ідея Скавтіну. В першу чергу треба було визначити, що саме вимагатимемо від майбутніх скавтів. Ці вимоги найкоротше зібрані в пластових пробах.

Нас цікавить особливо одна вимога: пластун-скоб має вмінити приймати і вислати депеші азбукою Морза, або й семафором, з швидкістю 16 букв на мінуту (англійські й американські вимоги). Чому Бі-ІІІ вложив до пластових проб цю вимогу? —

Безперечно, сигналізування має величезно важливі й виховне значення. Рівнож важне його практичне значення: вміння порозумітися з другим на «велику» віддалі («віддалі» у знаках наведення, бо не близьку, як оком можна досягнути!). Але найважливіше значення сигналізування — інше.

Легеняни Англії, що давали йї можливість дихати: здержувати зв'язок з цілим світом, вивозити продукти своєї промисловості та привозити, все, що потрібно (а Англія, як знаємо, зовсім не є самовистачальна!) — є світове море. Без нього могла б вона, немов без повітря, — задушитися. І Бі-ІІІ це знав і задумав підготувати англійську молодь до майбутньої служби на морі. Тому також він викладає до пластових проб вимогу найсучаснішого тоді засобу комунікації на віддалі — знакування прапорцями азбукою Морза і семафором.

Наші умовини куди інші від англійських. Ми вправді також доторкаємось морського побережжя і для нас буде важким мореплавання, але у ще більший біди для нас важким повітряне плавання! Повітряний простір над нами — буде нашою легенею! Але й Англія й Америка, що куди більше зв'язані з морем, ніж Україна, — сьогодні старяться всіма силами розвинути повітряне плавання. Американські виховники кидають клич: «Наша завітність молодь мусить привикнути до повітряного плавання так само, як сьогодні вона привикла до автомобілізму!»

За сорок років багато чого змінилось у світі техніки! Сьогодні не тільки повітряне плавання (його швидкість, точність і безпека), але й мореплавання й інші ділянки суспільного життя послуговуються виключно — радієм зв'язком. Для радіа немає віддалі: нещодавно американські вчені дістали назад на землі підбітні з місця радієлі сигнали! Радіо дозволяє вдержувати зв'язок безпосередньо з кожним пунктом землі. І для того не потрібно якихсь незвичайних устаткувань: аматори-радисти доказали, що цього можна досягнути мінімальним устаткуванням і незначною енергією! Маємо прикладки, що аматори-радисти вдержували поміж собою зв'язок на віддалі тисяч кілометрів при енергії 1/100 вата в антені (жарівка кухонного ліхтарика зуживає біля 1 вата!).

А яке значення має радіо-аматорство для нації-держави! Уявіть собі, що з вибухом війни майже 50 000 американських радистів-аматорів пригословилося до військової служби, віддаючи та величезну прислугу своїй державі! При великих стихійних нещастях аматори-радисти вже не один раз дали свою поміч для рятівання життя і маетку

своїх співгромадян, коли інший зв'язок був перерваний. Кожна наука чи досліда експедиція бере сьогодні зі собою аматора-радиста для вдержування сталого зв'язку зі своєю батьківщиною.

Радіо-аматорство — дуже приємна й цікава забава, але й дуже потрібна й корисна — для своєї держави. В наших теперішніх умовах ми маємо величезні можливості для аматорської праці, можливості, яких ми в нормальних умовах ніколи не мали. Будемо їх мати знов зочною у своїй державі — але чи це не буде трохи пізніше!

Вправді тепер є труднощі з набуванням відповідного устаткування. Але якщо там радіо-лімпочку зі старих військових запасів можна все ж таки ще й сьогодні роздобути. Дещо можна купити в склепах, дещо зробити зручній аматор сам. Головна перешкода не в тому! Головна перешкода — в малому розумінні нашої молоді величезного значення найновіших здобутків техніки — для своєї держави! В недостатній охоті працювати над собою і набувати потрібне знання, бо радіо-аматорство вимагає також багато праці і багато знання. Але заохотимо є нам свідомість, що це дійсно конкретна й реальна праця для добра своєї нації! Тому нашим кличем мусить бути:

«Що пластун — то радист!»

Приблуда.

ЦІКАВІ ДОВІДКИ ПРО КНИЖКУ

Найбільш поширеною є Святе писмо. Досі видано яких 500 мільйонів примірників на біля 700 мовах і діалектах.

Найдорожчою книжкою є біблія Гутенберга, винахідника друку. Перед другою світовою війною заплачено за один примірник цієї біблії 1,300,000 марок.

Найстарішою, відомою в світі книжкою, є папірус «Прісс», що його знайшов учений Прісс в одній гробниці біля Теу у Єгипті. Цей папірус походить з часу ок. 3350 р. перед народженням Христа.

Найстарішою, друкованою в Європі книжкою (в Китаї знали друк на багато раніше), є загадка вище біблія Гутенберга, видана в р. 1470.

Найстарішою українською друкованою книжкою є переклад Святого Письма Франца Скорина, виданий у Вільні 1517 р.

Першою книжкою, надрукованою в Америці, є твір «Духовна Дриабина», виданий в р. 1535 у Мехіко.

Найбільша бібліотека в світі — це Бібліотека Української Академії Наук в Києві.

Найбільша форматом книжка у світі це анатомічний атлас, надрукований в 1823—1830 рр. у Відні. Його довжина — 1.90 м., ширина — 0.90 м. (Анатомія) — наука, що займається будовою людського тіла).

Найбільша об'ємом книга — це виданий на початку 17 ст. китайський словник, що має 5020 томів по 170 сторінок кожен.

Подав п. сен. Др. Р. В.

Кожен 70-й громадянин у США належить до скавської організації. На трьох скавтів припадає там один провідник (гуртковий).

НОВІ ПЛАСТОВІ ОСЕРЕДКИ В КАНАДІ

На терені міста Монреалю живе сьогодні вже кілька тисяч прибулих пластуни. Великі відстані між їх мешканцями і місцем праці не дозволяють часто сходиться і налаштувати пластову діяльність. Все ж таки вже вдалося зорганізувати гурток пластунок. Дуже активно працює пл. уч. Д. Шиманська. Всіх пластунок у Монреалі було у вересні м. р. яких 29 осіб.

У Вишері пластуни створили Інцітійний Пластовий Гурток. Завсередині 7 осіб. Внаслідок зв'язку із канадійськими скавськими з'єднаннями. У співпраці з ними приготували Інцітійний Гурток організації гуртків поміж місцевому пластовому молоддю. Внаслідок зв'язку у пластовій праці сктм. М. Зенна.

З Гемілтоном співпрацює, що туди прибули вже яких 150 нових українських іммігрантів, в тому кільканидцять пластуни. Серед місцевих українців у Гемілтоні невеличкий загальний Пластовий і треба створюється, що незабаром зорганізуються тут гуртний пластовий осередок. Працюють тут пластуни під проводом мгра Малира.

До Елмонтона прибули нові пластуни і таким чином зросли чисельності пластової праці. Юнацок уже стільки, що найближчим часом можна буде створити тут Курінь, чи не перший у Канаді. В серпні м. р. прибув до Елмонтона сктм. Пшонік, який напевно продовжуватиме тавро започатковану пластову працю.

Пластуни пишуть

«Пластовий дук»

«Мужу сказати одне, що я дуже захоплена до праці по табір і думаю, що це не є «економічний загляд». Та на жаль не можу признатися, що я маю таку натуру, що скоро зраховую чисми, річ ясна, це є ознака, що і ще не вироблена аксіда. І тому у випадках зневіри (якщо можна це так назвати), я дуже потребує чисті поради, кілька ширих слів і тоді я це з більшим запалом і охотою беруся до діла».

«... «Пластовий дук» — я теж щоді колись не розуміла, але тепер бачу, яку це має велику вагірсть і яке це важке, щоб мати його в собі».

«Пані Командант! Який для мене сьогодні святий день! Сьогодні два роки, як я зложила пластову присягу. І було рано в червні і так дуже молилася, щоб поміг Бог в моїй праці, щоб я стала направила доброю пластуною! Щоб я здала маетку, а потім всецільо віддалася пластовій праці. Це справді мої найбільші бажання! Тому два роки я зовсім іншакі дивилася на Плавст, все мені виглядало такою забавкою, а тепер бачу, що крім забавки є багато поважних і таких цікавих речей. За тих два роки я дуже змінилася».

«... Але найважливіше в останніх листах, що має гурток і в ньому є відповідальність, але має «трем», бо хоч то діти українські, але в них дома говорять по-англійськи».

«Ромен»

Із записок учасника Міжнародної Зустрічі Скавтів у Кассель-Велдероде

Без більших пригод з допомогою американського білету, що його значиний (голуб в критичних хвиликах) держав у зубах Воркути, добивали ми з Міттенвальду до Касселя, а там і на місце зустрічі, що відбулася над трьома озерами, т. зв. Фаренбахтайде у Велдероде. Колос була тут Лісова Школа (Wood-school). З Міттенвальду прибуло нас сюди вісьмох: Воркути, Шпаргач, Монька, Баран, Ангор, Бабай, Іван і я.

Чоколадові зайняття

Майже всі зайняття на зустрічі відбувалися у формі змагань. Переможці одержували в нагороду — чоколаду. На додаток одержували ми кожного дня по 4 цукорки.

Першим і найважливішим нашим заняттям була будова табору. Мітчем побудували ми брану, огорожу, стіл, 60 і три шатра на підмурівках. Збудувавши шатра, ми вилізували місця. І так — у першому шатрі спали: Воркути, Монька і я, у другому — Бабай, Баран і Іван і в третьому — Ангор і Шпаргач.

Після цього вибудували ми величку кучку, намагаючись влаштувати її як найбільш чисто й гігієнічно. Була тут — поміст на двох, окремий кухонний стіл і т. ін. Викопали ми і дві ями на відпадці, а згодом і пивницю. У кухні висів ввесь час рушник і стояло місто, що ними мали як найчастіше користуватися кухар і наш кожностасний «шмірак» тобто ліжурник. Першого дня зайняття функцію шмірака виконував я. Мої друзі запропонували мені, щоб я виконував це зайняття щодня, через цілий час таборування, але я з особистих оглядів цієї почеси не прийняв.

Проходили мимо і не трапили

Дня 21. серпня відбулася теренова гра такого роду: всі гуртки виведено в терен із завданням: вернутися якнайшорше і якнайшорішньою дорогою до табору. Сповнені запалу пустилися ми в дорогу. Ішли в право, бігли в ліво. Вікниці стали не знаючи, куди їти далі. Виявлялося, що ми заблукали. Для потяги й освітлення ума почали ми збирати чорниці й ожини. Трохи згодом зустріли гурток французів і регенсбургських «Леопардів», які теж заблукали. Весело розмовляючи, добивали ми вікниці до табору. Виявлялося, що перше місце здобув в цей раз мабуть завдяки своєму носові, росляні. Пізніше — на карті побачили ми, що піл час своєї блуканини проходив ми неоподалік від табору, але ж до нього не трапили.

Зате після обіду показали, що вміємо. Добули перше місце в сигналізації. В нагороду кожен одержав велику таблицю чоколаду. Водночас роздаю нам же по таблиці недільної чоколади. І ми «заїдалися» чоколадою цілий вечір.

Перше місце в бігу з перешкодами і друге в кукуарстві

В неділю 22. серпня вилізували ми в селі Служби Вожки. Пішла обідня відбавка з перешкодами. Траса — як іх 500 метрів. Треба було перейти через кладку, перелізати попіл бязьку і через рек. Наш Шпаргач здобув у цьому бігу перше місце, прибувши до мети через 63 секунди після старту.

До полудни в понеділок писали до дому. Написали теж і до нашого куреня.

По обіді відбулися змагання в кукуарстві. Завдання: з одержаних «сухих» харчів зварити какао, всмажити омлет і спекти хліб. Час: 50 хвилин. Ми були готові вже у 38 хвилинах, здобуваючи друге місце.

Увечері відбулася гурткова ватра. Танцюючи чоколадний танець, ми їли одержану в нагороду чоколаду.

Відливання снів і здобування прапорців

24. серпня мали ми досить оригінальне заняття: відливання снів з гіпсу. Кожен гурток одержав пів фунта гіпсу і завдання: знайти в терені слід якогось звіряти і відлити його. Вдавалося це одному краще, іншим гірше.

Другого дня, це була середа, відбулася теренова гра із здобуванням прапорців. Кожна група боронила свого прапорця, добуваючи рівночасно прапорці інших груп. Практично відбувалося це так, що частина членів залишалася боронити свого прапорця, а решта йшла здобувати чужі (становища інших груп були невідомі). Кого «вбили», зрівняли стяжку з рамени, той міг одержати від свого судді другу сплиску і грати далі. Гра тривала півтора години. Ми добули тільки чотириє місце.

Весь чоколад не обійшався і в четвер. Кожен гурток одержав пачку чоколадного порошку із завданням: зварити йлію. У цьому змаганні, добути ми третє місце; перше — наші з Фраймунд, друге — естонці. Нагорода: ще одна пачка порошку.

Стругання з дерева й перша допомога

В п'ятницю стругали ми з дерева ложки, вилки, ножі й веселі обличчя. Кожен гурток мав вирізати по дві пари із кожного предмету. В суботу відбулися змагання з першої допомоги: треба було допомогти у випадку (фіктивному) зламанні руки. І ми — уштинвновали руку, перев'язували та переносили «хворого» на площу збірки. Цього ж дня почалися плаваючі змагання.

В неділю був день відвідін і міжнародної ватри.

Біг довкруж трьох озер

У цьому бігу здобув друге місце знову наш Шпаргач, який пробіг трасу у 2 хв. і 17 секундів. Перше місце здобув латвієць.

На закінчення табору відігнали слова заповіту творця Скавтізму — лорда Вейден-Пауелла. Після того 12-літній француз, найменшак Жак, складав присягу. З рук мр. Монне, що відібрав присягу, одержав він пластовий капелюх. Заприсяженого поблагословили священик, а гуртковий прийняв до Гуртка, причіпаючи йому гурткові стяжки. Увечері цього дня відбулася прощальна ватра, з якої учасники вернулися із запаленими смолоскипами до своїх таборів.

Зайняття в таборі були заплановані так, що кожен день відповідав одному розділові книжки Вейден-Пауелла «Скавтінг для хлопців». І так — перший день був присвячений ідеології скавтізму, другий — мандрівництву, а далі — громадянським обов'язкам, табірництву, спільничим, природознавству, фізичному вихованню, першій допомозі та іншому.

Платун-учасник Орест Г.

ДО ПЛАСТУНОК-ЮНАКІВ:

Подрути!

Звертаємося сьогодні до Вас із заклинком, щоб Ви поживали пласово діяльність у Вашій частині. Іде нам не лишн про те, щоб Ви писали добро Ваші хроніки та видавали стількі газети, але теж, щоб Ви доносили про Ваше пласове життя, Вашу працю, прогулянки та свята до нашого пласового журналу «Молоде Життя». Його Ви певно радо читаете, і ми віримо, що усі Ви є перекладниками. Коли, отже Вам приємно читати його та пізнавати, як живуть та працюють пласові-пласутики в інших осередках, то напевно і їм було б приємно прочитати щось про Вас. І не забувайте, що хроніки чи стількі газети видається тільки в одному примірнику, який на випадок, якщо Ваша частина розійшлася по світі, може зашипитися тільки з однією з Вас, або в найкращому випадку в пласовому архіві. Зате «Молоде Життя», де б Ви не були, знайдемо всюди і тоді напевно будете дуже щасливі, коли на сторінках його знайдете щось про працю Вашого гуртка чи Куреня.

Знаємо, що коли прочитаете ці рядки, багато із Вас подумає, що воно і не дуже було б, але якось немоє віддати писати, бо може воно не так буде написане, як треба, і може і те, що для нас пласово гуртка, чи Куреня цікаве, не для інших буде зовсім байдуже, а то й нудне. Цього напевно не мусите боятися! Та ж ті всі, що читатимуть, такі ж пласутики, як і Ви, працюють так, як і ми, мовлячи, ці самі клопоти та бажання, і так само створюють перебороти трудом, що стоїть на їхньому шляху. І може саме у Ваших пласках, в яких розкаже своїм подумкам, як Ви долаєте склодин, як улаштовуєте прогулянки, як вибудовуєте гроші на вкладки та пласові видання, може саме в цих ваших донесках знайдуть Ваші подрути відповіді, і на ті питання, що їх цікавлять, що їм самим не можуть найти розв'язки. А це вже буде правдиве пласове добро діло, не буде вилз пласової дружини із Вашої сторони. І напевно знайдуться між Вами такі, що зможуть це все гарно написати: про те, як ми жили, переконатися, коли бачили хроніки та стількі газети різних частин. Потерпілимо отже трохи не лиш для нашого осередка, а для всіх, для цілого Пласу!

Ваші дописи, разом із фото та рисунками присилайте на адресу: Лео Хольмга, Erlangen (Firth), Hindenburgstr. 28.

СКОБ!

Булава Головної Команданти Пласунок

ЛЮДИНА Й ВОГ

«Я можу зрозуміти, коли людина дивиться додолу і с'єтеютом. Але ж я не забгану ніколи, як людина може дивитися в небо і як може вона тоді зажитися говорити, що нема Бога!»

«Абрагам Лінкольн»

Для розваги і науки

ЯК ПЕРЕХОДИТИ ЧЕРЕЗ ЗАМЕРЗЛІ ОЗЕРА ТА РІКИ?

Мандруючи взимку доведеться вам, напевне, переходити через ріку чи озеро. Моста близько немає — човном користуватися не можна, бо поверхня води замерзла. Переходячи треба бути обережним, бо лід — це дуже небезпечний міст і необережність може призвести до неприємних наслідків, як «примусова купіль» в холодній воді, застуда, або щось гірше. В таких випадках в пригоді стануть, напевне, такі відомості.

Міцність льоду можна визначити по його grubini, якщо він не «порожній» (між льодом і поверхнею води нема порожнього простору), або приблизно «спорожнявий» (з банками повітря в середині). Твердий лід, що лежить

Треба тут зазначити, що лід на нелегких водах витримує більшу вагу, як на текучих. Треба тільки пам'ятати, що на тому самому озері чи річці, grubина льоду може бути різна, а це головне там, де виступають теплі джерела (терми), торфянища або борівина. Там в наслідок розкладних реакцій повстає тепло і лід частково тоне.

Сніг на льоду зменшує його міцність тому, що тепліші спідні шари води не можуть належимо охолоджуватися. Відлита дуже скоро зменшує міцність льоду навіть тоді, коли grubина його лишилася ще незміненою. Розколина (шпарки) в льоді, що супроводяться, звичайно, голосним тріском і постають головно в наслідок зміни температури,

Мал. 1.

на поверхні води, тримає на собі, якщо він завтовшки:

- 4 см. — окремих пластунів, віддалених щонайменше 8 м. один від одного;
- 12 см. — окремих пластунів в повній виправі, що йдуть щонайменше 4 м. один за одним;
- 15 см. — замкнені лави пластунів або окремих вершиників, що йдуть різним кроком;
- 20 см. — вози до 3,5 тонн ваги;
- 30 см. — авта і вози до 5 тонн ваги;
- 100 см. — авта до 8 тонн ваги.

Коли мусяте переходити через тонші льодові покриви, намагайтеся збільшити площу натиску на лід (по-

не зменшують міцності льоду. Коли не поспішаєте перейти через ріку, або немає іншої ради, а лід заслабий, то можете зміцнити його, поливаючи водою. Треба тоді спершу змести сніг. Це практикується тільки під час морозу.

Коли під кимсь, при переході через ріку чи озеро, заломився лід, треба пам'ятати, що йдучи йому безпосередньо на поміч, можемо наразити себе на таку ж небезпеку. Тому ніколи не треба підходити до потопуючого льодом й подавати йому руку, бо напевно підємо його слідом у воду і нічого йому тим не поможемо. Якщо під руками є драбина, то кладемо її поперек на лід і так щаблями наближаємося поволі

Мал. 2.

дібно, як на трясавищах). Найкраще це зробити, прив'язуючи до ніг лещета, або підкладаючи під ноги дошки. Коли ж немає цих предметів, добре також вистелити грубу стежку хмизом (чотинням). При цьому не може переходити більше, як один пластун водночас.

до місця заломання. — Коли такої немає — треба подати рятівничий так, або якийсь палик, кусень дошки, щоб так він міг, спираючись на заломані краї збільшити площу натиску. Можна потопуючому кинути линув або теж подати гілку. Не маючись нічого нахопав, робимо «живий ланцюг», а саме: один пластун повзе на животі льодом, до нього чіпляється другий, далі третій і так поволі посуваються вперед. Коли лід заломився під кимсь у місці

Мал. 3.

ЧОМУ ВОДА ГАСИТЬ ВОГОНЬ?

Хто з вас уміє відповідати на це питання? Навіть люди, які вивчали фізику, не завжди вміють правильно пояснити, в чому, власне, полягає дія води на вогонь.

Поперше, доторкаючись до горючого предмету, вода перетворюється на пару. (Щоб перетворити київчу воду на пару, треба витягати більше тепла, ніж на нагрівання тієї самої кількості холодної води до 100 ° C).

Подруге, пара, яка при цьому утворюється, займає об'єм у сотні разів більший, ніж вода, з якої вона утворилася; оточуючи горіще тіло, пара відтісняє повітря, а без повітря горіння неможливе.

Щоб збільшити вогнистагу силу води, іноді домішують до неї . . . порошок. Це може здатися безглуздом, але одночасно цілком розумно, бо порошок швидко згорає, віділюючи дуже багато горючих газів, які, оточуючи собою горючі предмети, утруднюють горіння.

А чи можливо погасити вогонь вогнем? Про це ми вже говорили колись.

ЯКУ ЖАРУ МОЖЕМО ЗНОСИТИ?

Людина багато витриваліша щодо жару, ніж, звичайно думають. Вона може зносити в південних країнах температуру багато вищу від тієї, яку ми в поміркованій полосі вважаємо ледви зносною. Влітку в Середній Австралії часто буває температура 46 ° C, у затишку. Під час переходу через Червоне Море і Перську Затоку температура в корабельних приміщеннях досягає 50—60 ° C, не зважаючи на безперервну вентиляцію — провітрювання.

Робили досліди для вивчення найвищої температури, яку може витримати людський організм. Виявилось, що при досить поступовому нагріванні організм наш у сушому повітрі може витримати не тільки температуру кипіння води 100 ° C, а іноді навіть і ще вище — до 160 ° C. Це довели англійські фізики Благенд і Чентрі, які цілими годинами, заради досліду, сиділи в печі хлібопекарні.

Чим же пояснюється така витривалість? Тим, що організм наш фактично не приймає цієї високої температури, а зберігає температуру, близьку до нормальної. Він бореться з нагріванням, віділяючи піт: випаровування поту вибирає чималу кількість тепла з того шару повітря, який безпосередньо приляг до шкіри, і тим достатньо знижує його температуру. Єдині потрібні умови є в тому, що тіло не доторкалось безпосередньо до джерела тепла і щоб повітря було сухе.

(З «Цікавої фізики»)

великого скупчення людей, напр. на ковзанці, то звичайно постає велике замінання і паніка. Люди бігають то тут, то там, лід звичайно ще далі заломлюється і ніхто не думає рятувати потопуючого. Тоді перший обов'язок пластуна — не піддається загальному замінанню, бути паном ситуації і справно зятися до рятівничої акції.

(із видання «Бібл. Чорноморця», Ч. 1.)

Зпластового Життя

Український Пласт у британській смузі Німеччини

Дня 16. листопада м. р. відбулися в Ганновері чергові ширші сходини пластуни-сеньйори британської смуги, в яких взяли участь 20 осіб під проводом командастра Леоніда Бачинського. На порядку наряд було обговорення справи пластового виховання молоді в окремих таборах британської смуги Німеччини.

Напередодні міжнародної пластової зустрічі в Ганновері відбулася в пластовому осередку в таборі ім. Лисенка в Ганновері відправа пластунок, склика на команданта пластунок при КПС сктм. Грина Матла.

Листопадові роковини святкували всі пластові осередки за старою традицією. КПС виготовила заздалегідь програму святкування та розіслала її усім пластовим з'єднанням, які з черги влаштовували свята Листопаду, Базару та академії в честь Великої Прители української пластової молоді Бл. п. Митрополита кир Андрія Шептицького. У всіх таборах пластова молодь включилася активно у збірку акції СХС.

З усіх пластових осередків британської смуги відіздти молодь все численніше поза кордони Німеччини. Виглядало теж уже 10 активних пластуни-сеньйори, які вже провадять пластову працю на нових місцях поселення

Ів-Ко, ЛЧ

Українські пластуни у Форарльбергу

Пластова праця у Форарльбергу дуже утруднена тому, що пластуни не є згуртовані в одному місці, а живуть порозкидано по кількадеяти кілометрів від себе і майже всі або ходять до школи або працюють. Багато вже виїжджає.

Пластуни у Форарльбергу мають нагоду діяти в році зустрічатися із чужинцями: раз на латинські свята, вдруге восени. До помічі запрошують тоді вони українських пластуни Із Ландеку (Тироль).

Весняна зустріч у Гогенемс (15.—17. травня м. р.) із австрійцями і швайцарцями придбала українцям ще трохи успіхів і слави, бо якби не вони, то навіть і програми для ватри не було б.

На другій зустрічі у Фельдкірх (4.—5. вересня м. р.) із австрійськими,

швайцарськими та ліхтенштайськими скавтами репрезентувало український Пласт тільки трьох пластуни. Вони мали змогу познайомитися з Принцом Емануелем, командантом ліхтенштайських скавтів.

В часі від 30. липня до 27. серпня відбулися в Егг біля Брегену (Брегенсвервальд) чотири літні табори (всі водночас) — для скавтів і скавток та новаків і новачок. Їх підготовано спільно для всіх скавтських організацій у Французькій смузі Австрії.

Українські пластуни із шведськими скавтами в Тревано Фото: З. Томків
Ukrainian and Swiss Scouts in Trevano

В днях 17. до 21. вересня м. р. форарльберзькі пластуни їздили до Тиролу на міжнародну зустріч всіх ДП-

Вхід до табору французьких скавтів на зустрічі в Тревано Фото: З. Томків
Camp of the French Scouts in Trevano — Entrance-Gate

скавтів, яка відбулася в Рінні біля Іннсбрука. Організував її член Французької Місії на Австрію кап. Жак Руссель. На цій зустрічі були мадяри, росіяни, югослави та по одному представникові від поляків, естонців, румунів і литовців. Найчисленніші були репрезентовані українці, які в міжгурткових змаганнях здобули перші місця. Табор відбувався губернатор французької смуги ген. Буазар.

Один із членів Статичної Станції у Форарльбергу встановив тісніші зв'язки із швайцарськими скавтами під час зустрічі у Тревано та під час відвідин у секретаря швайцарської скавтської організації Д-ра М. ф. Ваттенбіля у Берні. Він побував теж в Ліхтенштайні, відвідуючи провід тамтешніх скавтів.

Комбінатор.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Шановна Редакціє!

Ми з великою радістю вітаємо кожне нове число «Молодого Життя». Врешті з цього приводу переказують нам теж всі пластові гуртки та поодинокі пластуни і пластунки, що живуть у Вельгії. Журнал, що Ви його видаєте, дає прегарний образ українського пластування, захоплює нас до праці та піддає для неї нові думки.

Ми, горстка українських пластуни в Вельгії, поволі переходимо зі стадії організування в період справжньої пластової праці. Це головною завдяки енергійним та діловим гурткам окремих пластових з'єднань по копальних осередках. Підготовка до проб йде «повною паровою», відбувають прогулянки, окремі Гуртки беруть живу участь в імпрезах, що їх влаштовують українське громадянство, а то і самі їх ініціюють (Гурток «Орли» в Тразені!).

Пам'ятною датою у нашому пластуванні був день «Першої Зустрічі Українських Пластуни в Вельгії», що відбулася з нагоди конгресу українців у Вельгії 31. 10. 1948 р. Ми взаємно пізналися, обговорили можливості праці, по пластовому забувалися та розійшлися — кожний з милим спогадом і новою пайкою бадьорості та охоти до праці.

І ми не почувасьмо самітними, бо «Молоде Життя» нас в'яже зі всіма українськими пластунами у цілому світі.

Скоб!

Українські пластуни та пластунки в Вельгії.

Рада «Ордену Хрестоносців»

П'ятий Курій УСП «Орден Хрестоносців» відбув у Мюнхені (Фрайман) в днях 11. до 13. грудня 1948 свою Четверту Велику Орденську Раду та Ідеологічну Конференцію Ордену. У програмі Раді і конференції входили доповіді (18) ідеологічного та організаційного характеру. Прийнято низку важливих рішень й обрано новий провід Ордену. Раду закінчено прощальною Лічарською Вечерею.

П.

Праця підготовчого юнацького Куреня у Лаймі

Заснований 26. квітня м. р. підготовчий юнацький Курій у Лаймі, в якому об'єднана молодь з усіх земель України, проявив останнього часу дуже живий діяльність. Пластуни підготувалися до першої пластової проби і брали теж участь у пл. виховному таборі у Веярн. Відбулася проба дня 24. жовтня і вже 31. жовтня під час Листопадового Св'ята, влаштовуваного Куренем, записано й іменовано 9 пластуни-учасників. Св'ято відбулося за огляду на непогоду в табірному залі. В програмі ввійшли такі точки: доповідь ст. пл. Грицака із «Бурлаків», декламації і співи місцевих пластуни і пластунок. Для діяльності і поживання праці заслужили передусім зв'язковий Куреня, Кошовий, ст. пл. Я. Рубель із «Бурлаків», та порядники Я. Ярошевич із «Бурлаків» і Жупанський із «Гірських Орлів».

Отікув

Генерал Воазар в розмові з українськими пластунами в таборі Рінн Фото: З. Томків
General Voizar talks to Ukrainian Girl Guides (Camp Rinn)

Куток Філателіста

Марки Українського Табору в Байроїті
Управа Українського Табору в Байроїті
видала заходом місцевого гуртка філателістів серію поштових марок для потреб місцевої таборової пошти. Купюри цієї серії видно за проектами проф. Миколи Ярошенка (3 і 10 пф.), інж. Василя Ліберта (15 пф.), інж. Лямаренка (20 пф.) та інж. Костюшка (30, 33 і 50 пф.).

Серія складається із семи марок: на оливковій, вартості 5 пф. — тризуб із колоском; на зеленій, вартості 10 пф. — пам'ятник Богдана Хмельницького в Києві (з приводу 300-ліття Хмельниччини); на

помаранчевій, вартості 15 пф. — медальйон Франца Ліста, автора музичної симфонії «Мазепа», похованого в Байроїті; на червоній, вартості 20 пф. — мапа України з англійським написанням; на синій, вартості 30 пф. — портрет гетьмана Івана Орлика, першого українського сокираня; на сирого-білій, вартості 33 пф. — постать таборовика на тлі знамені Німеччини й американська статуя свободи угорі; вкінці на фіолетово-синій, вартості 50 пф. — емблема ПРО над земською кулею. Всі куп-

юри дріжовані, тільки частина накладу різана.

На всіх марках написи українською та англійською мовами: «Українська Таборна Пошта Байроїт». Друковано по 5000 кожної купюри. Кліші виконала фірма Десс у Нюрнбергу, друковано цілу серію у Ноймаїстері в Байроїті. (Купюра 5 пф. недокінена, бо на ній бракує колоска тому, що під час перенесення поштової кліші, одні із них зрублилися).

Байроїтські марки, як і всі інші таборові видання, не мають поштові філателістичної вартості. Це видання приватне, що має інтерес для збирачів таких приватних марок, передусім для українських колекціонерів. Н. В.

ХТО ВІДЧИТАВ ЛІСТА ВІД АРАБСЬКИХ СКАВІТІВ?

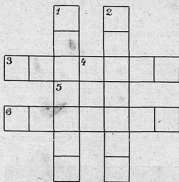
У першому числі «Молодого Життя» (за січень 1949) ми дали факсиміле листа від арабських скавтів, надісланого Головній Пластовій Старшині.

Перший відчитав цього листа і сповістив про це Редакцію «МЖ» Губов з Міттенвальду. На його думку зміст цього листа такий: ВЕСЕЛИЙ СВЯТ І ШАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ БАЖАЄ ПЛАСТУНАМ ГОЛОВНА ПЛАСТОВА СТАРШИНА.

Чи добре відчитано цього листа? Як Ви думаєте? Писіть!

КУТОК РОЗВАГИ

ХРЕСТИКІВКА

Доземо: 1. Місто в Індії над рікою Гангес. 2. Місто в Греції (перехода атеїзму над персами 490 р. до Христа). 4. ім. доба, епоха.

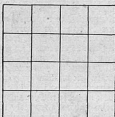
Поземо: 3. камінь (в геолог.), 5. рід папуни, 6. дождь-армія.

З ЧУЖОГО ГУМОРУ

Мал. «Кнік»

МАГІЧНИЙ КВАДРАТ

Слова, читані згорі вниз та зліва направо, мають однакове значення.

1. пливуча вода,
2. ріка в Німеччині,
3. частина тіла,
4. жураїл.

ЧИЯ ПРАВДА?

Пластуни дістали площу під табір. Серед площі був глибший став. Вирішили перелити воду із ставка до річки, рівень якої був нижче.

Але, як це зробити, коли став — віддалений від річки горбом, високим на 12 метрів. Один з пластунів порадиш прокласти:

Зимов в лісі

через горб руру, тоді постане свого роду «сифон» і вода сама переллється до річки. На те залиш другий, що це неможливо.

Між тих, хто роздає всі подані тут задачі і надіслав їх розгадку на адресу Редакції «МЖ», буде вишлювана книжкова нагорода, а це:

шість зошитів
книжки БІ-ПІ

«СКАВТИНГ ДЛЯ ХЛОПЦІВ»

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Всім Пластовим «З'єднанням» і Пластунам, що надіслали Редакції «Молодого Життя» різдяні й поворотні побажання ширі дякуємо.

Осердок Праці Ст. Пластуни, Люнен, Бельгія. — Дякуємо за надіслані листи й дописи, як теж за гарні побажання. Використовуємо.

Таборокні з Ельвангену. — Листа із призначенням для гарної праці пластових «З'єднань» в Ельвангені одержали, ширі дякуємо. Надіслано пожертву на Видавничий Фонд (8 ш.) передали Центр. Пластовій Касі.

С. Ш., Ангсбург. — Допиш про відділенні голови ГПС в Новому Ульмі одержали надто пізно, щоб помістити в січневому числі. Фото, використаємо.

Б., Міттенвальд. — Допиш із вишкільного курсу курішніх УПЮ-ів надрукуємо в безрезневому числі.

Юначка Д. із гуртка «Журавлів», Торонто. — Допиш про Вшшу першу Курішню Роду і створення Курішн ім. Леся Українки одержали, ширі дякуємо. Використаємо в черговому числі.

МОЛОДЕ ЖИТТЯ — журнал пластового юнацтва. Ліценціат Др. Атанас Фіголь. Редагує Колегія. Адреса редакції: Ретенсбург, Тангофер Зіллунг (Кооп. «Пласт»). Адреса Видавництва: Ангсбург, Кіліанштр. 1

«МОЛОДЕ ЖИТТЯ» — «YOUNG LIFE». Ukrainian Magazin for Boy and Girl Scouts Augsburg, Kiliansstr. 1, Authorisation No. UNDR 223, from 11. March 1948, Civil Affairs